GLASILO GIBANJA
VERA IN LUČ
JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER 2022
LETO XXXVIII

LUČKA 192

PI-801

LEPO POZDRAVLJENI, DRAGI LUČKARJI!

Upam, da vas je Lučka našla zdrave in zadovoljne, tudi duhovno okrepljene po lepo preživetem poletju. Po prispevkih, ki so v njej objavljeni, lahko predvidevam, da zgornji stavek še kako drži.
Vsi res nismo doživeli duhovno počitniških tednov, se pa lahko ob branju in ogledu fotografij vživimo v tiste lepe dni, ki ste jih preživljali udeleženci lučkarskih letovanj.
Lep pregovor pravi: kar podariš pozabi, kar prejmeš pa za vedno ohrani v srcu. V naših skupinah podarjamo drug drugemu tako veliko lepega, da smo lahko Gospodu resnično hvaležni, da nas je zbral v našem gibanju. Prav zato ne spreglejte povabila na romanje v Lurd ob 40. rojstnem dnevu slovenske Vere in luči. Na zadnjih straneh je objavljen Aritoursov program romanja. S prijavami pohitite, saj je že polovica sedežev v avtobusu zasedenih.
V začetku oktobra smo se pri nas doma po 27 letih, odkar se je od zemeljskega življenja poslovil naš Simon, znova kot vsako leto, zbrali domači, sorodniki, prijatelji in že veliko let tudi lučkarji. Prišli so iz naše Stolne skupine, pridružili pa so se nam tudi iz drugih skupin, kar nas je še posebej razveselilo. Tudi te spominske maše so dragocen dar, saj nas vsako leto povežejo v veliko družino. Bog lonaj vsem za to lepo gesto.
Ob prebiranju Lučke vam želim obilo veselja!
Danica

POJDITE PO VSEM SVETU

je naslov letošnjega programskega zvezka. V duhu gledam po slovenski provinci Vere in luči in se sprašujem, kaj neki te besede pomenijo za nas? Jezus je te besede izgovoril svojim apostolom, po vstajenju.

Še pozneje se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi. Grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli obujenega.

Rekel jim je: *"Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli."* (Mt 16, 14-18)

Kaj nam sporoča ta evangelij, nam v pomoč na poti? Pograja nas, če opazi, da v naših skupinah ne zaupamo njegovemu vstajenju in odrešenju. Predvsem nas pa pošilja z mogočnimi besedami, Pojdite… Jezus nam v nadaljevanju pove, da naj oznanimo evangelij. To je novica o Očetu v nebesih, Stvarniku, usmiljenem Očetu, ki pošilja Sina Jezusa, da nas obdari z Besedo tolažbe in poguma, s smrtjo in vstajenjem nas odreši in nam pripravlja prostor v nebesih. Kdor bo to vero sprejel, bo rešen, kdor ne, obsojen. Kdor sprejme to vero, ga bodo spremljala nenavadna, mogočna znamenja, boljša od Potterjevih.

Kdo si ne bi želel imeti takšne garancije za življenje, sploh za življenje po smrti. Povabim nas, da ponižno sprejmemo evangelij ponovno in ponovno v svoje srce. V srce pomeni v življenje, v misli, besede in dejanja. In tako vsak lučkar postane oznanjevalec. Ne glede na to ali leži na postelji, sedi na vozičku, ali je direktor ali županja, kmet ali medicinska sestra.

Želim ne samo lepega lučkarskega leta, pač pa tudi žarečega in pogumnega! Prav zanima me, do koga vse bomo prišli v tem letu?! Vsak na svoj način, a z istim lučkarskim žarom.
Mir in dobro!

br. Jurij Štravs, narodni duhovni asistent Vil

DRAGE LUČKE, DRAGI LUČKARJI,

poletje je za nami in prišla je jesen. Toliko lepega se nam je zgodilo v času od zadnje Lučke, kajne? Se že veseliva, da bova, skupaj s Klaro in Ano, prebirala vaše vtise z zaključnih junijskih srečanj, letovanj in začetka novega lučkarskega leta.
Ko sva v poletnem času obiskala letovanja in praznovanja v skupinah, sva začutila sproščenost in odprtost iz pred-koronskih časov. Za piko na i sva se 1. oktobra skupaj z nekaj lučkarji v imenu Vere in luči udeležila Pohoda za življenje 2022. Koliko življenja, nasmehov, miru in upanja sva začutila tam … čudovito je bilo! Korona nas sicer še spremlja in kot svetujejo strokovnjaki, se moramo naučiti živeti z njo. Zdi se nama, da smo lučkarji precej trdoživi in smo se v zadnjih dveh letih močno trudili ohraniti plamen. Tako v nekaterih skupinah plamen močno žari in greje, v drugih plapola v vetru preizkušenj, v tretjih pojenja. Kaj bomo storili, kadar ni vse tako kot bi si želeli? Sprejeli bomo, predali v Njegove roke, se prepustili Svetemu Duhu in delali po svojih najboljših močeh. Dogovorjeno?
Dodatna spodbuda v letošnjem lučkarskem letu bo prav poseben programski zvezek. Sledili bomo namreč papežu in njegovim besedam “Pojdite po vsem svetu!”, ki jih je izrekel Veri in luči na zasebni avdienci oktobra lani. Dodal je: “Zato vas spodbujam, da z močjo Svetega Duha nadaljujete svojo gostoljubno navzočnost; naj bodo vaše skupnosti vedno kraji srečanja, človeškega pospeševanja in praznovanja za vse, ki se še vedno čutijo odrinjene in zapuščene.”

Zaupava, da nam bo s pomočjo Svetega Duha uspelo izpeljati eno običajno lučkarsko leto, brez izpadov srečanj, pa naj si bo v velikih, srednjih ali majhnih skupinah.

Ne pozabimo: ”On nosi majhne in velike v rokah …” Srečno in z Bogom, dragi lučkarji!

Kristina in Damijan

VERA IN LUČ NA POHODU ZA ŽIVLJENJE 2022

1. 10. 2022 sva se v imenu Vere in luči udeležila Pohoda za življenje 2022. K temu nas je že drugo leto zapored prijazno povabil gospod Aleš Primc.
Lani sva med korono še zbirala pogum, letos pa sva se z veseljem odzvala, tudi povabilu, da ima Vera in luč na pohodu pričevalca. S pomočjo Sv. Duha in Marjetke Medved Mrvar, koordinatorice Vil Stična, smo uspešno nagovorili Stanko Šinkovec, mamo lučke Urške, da pred večtisočglavo množico spregovori o Urški in njeni pravici do življenja. Ko smo čakali, da gre Stanka pred mikrofon, smo iz zvočnikov zaslišali, da bo pričevala tudi Ksenija Kabaj, nekdanja koordinatorica skupine Vil Sv. Magdalena Maribor. Bili smo zelo presenečeni in hkrati ganjeni, da sta bili kar dve od treh pričevalk na shodu članici našega čudovitega gibanja. Globok poklon obema, Stanki in Kseniji, za odločnost in pogum. Bog vama povrni za vajini pričevanji.

Sicer pa je bil pohod pravi praznik življenja, s pisanimi baloni in majicami ter nasmehi na obrazih smo v Ljubljano prinesli veliko veselje in hvaležnost. Na miren in kulturen način smo pokazali, kako radi živimo. Bogu hvala za ta dan.

Kristina in Damijan Mlinarič

Pričevanje mame Stanke na pohodu za življenje

SEM PONOSNA MAMA IN BABICA

Lepo pozdravljeni. Sva starša treh otrok. Sedaj ima starejši že svojo družino, srednji je šel na svoje, najmlajša hčerka pa je otrok s posebnimi potrebami. Z možem sva zaposlena, zato imamo Urško v centru Dolfke Boštjančič na Igu. Sicer jo imamo vsak vikend in počitnice doma. Urška je deklica, ki ne govori, ne je sama, rabi vso nego in pomoč, stara 27 let.

Urška je je bila tretji otrok, zelo zaželena deklica. Ob njenem rojstvu z njo ni bilo nič narobe. Šele po enem letu so se pokazali prvi znaki: nezainteresiranost, odmaknjenost, nestabilnost.

Zelo sem se trudila, da bi lahko sama jedla, shodila je, govor pa ni in ni prišel. Seveda sem na začetku imela občutek, da smo veliko prikrajšani kot družina zaradi hčerke. Kamorkoli smo šli, so nas vsi gledali.

Ko nehaš iskati rešitve in samo živiš življenje za to uro, da ti je lepo, da se veseliš drobnih stvari in to sprejmeš, se vse postavi na pravo mesto. Tako sem opazila, da imam krasna sinova, ki sta odrasla v prava moška, opazila sem moža, ki mi vedno pomaga in stoji ob strani, opazila sem prijatelje, katere poznam po celi Sloveniji in tudi drugod in to vse zaradi tega, ker imamo Urško. Živimo bolj počasno, prizemljeno življenje. In vse to zaradi naše lučke Urške. Seveda so težave, vzponi in padci, ampak gre, gre.

Z Urško hodiva na letovanja, vikend seminarje, izlete, na morje. Morje ima najraje. Zelo uživa v vodi. Čeprav ne govori, to vidiš po njeni mimiki, obnašanju. Včasih se trudi, da bi mi kaj povedala, pa ji ne uspe. Ona zelo uživa, ko živi, je zelo srečen otok in ljubi življenje. Zelo, zelo jo imamo radi.

Sprašujem se, kakšna družba smo. Če je otrok nezaželen, ga splavimo, starejše dajemo v domove, če jih ne vidiš, ni problema. Že se je slišalo nekaj o evtanaziji. Mene je zelo strah, če bo šlo tako naprej, bojo nekega dne rekli, da so tudi naši otroci preveliko breme družbe.

Moja Urška me uči strpnosti, ponižnosti, doslednosti, prijateljstva, pozornosti. Moja Urška ne govori, ne hodi, ne...vendar se med sabo ti otroci takoj opazijo, pomagajo, pozdravijo, ogovorijo, pogrešajo...predvsem pa se zelo veselijo. Taki bi morali biti tudi mi drug do drugega. Zato lahko trdim, da mi je bila dana velika milost, ko je prišla Urška v našo družino. Vsak otrok ima pravico do življenja, tako moja Urška kot tudi drugi otroci s posebnimi potrebami, zato sem danes tukaj, da o tem pričujem.

Stanka Šinkovec

FORMACIJA 2022: POJDITE PO VSEM SVETU!

Letošnja formacija koordinatorjev in duhovnih asistentov slovenskih skupin Vere in luči je potekala med 23. in 25. 9. 2022, v opatiji Stična.

Formacijo smo v petek začeli s slavnostno sveto mašo, ki jo je daroval lučkarski škof Anton Jamnik, dan smo zaključili z adoracijo. V soboto smo prisluhnili nagovoru Angele Grassi, naše mednarodne koordinatorice, nato je br. Jurij Štravs predstavil programski zvezek s pomenljivim naslovom "Pojdite po vsem svetu". Programski zvezek je navdihnil papežev nagovor Veri in luči oktobra 2021, v katerem nas zgovorno vabi, da po težkih koronskih časih znova zaplujemo na odprto morje z zaupanjem v Gospoda in s pogumom oznanjevanja širši javnosti. V nadaljevanju sobotnega dopoldneva smo člani provincialnega sveta podali poročila o delovanju gibanja Vera in luč na nacionalni kot tudi na regijski ravni, istočasno pa je tekel tudi pogovor med duhovnimi asistenti slovenskih skupin. Popoldan so zaznamovale debatne kavarne, letos s temami Moj vodnjak moči za vodenje skupine, Pripravimo letak, ki nagovori mlade prijatelje in Pripravimo letak, ki nagovori družine.

Nedeljski dopoldan smo namenili refleksiji, medtem je tekel tudi sestanek članov provincialnega sveta. Društvo Vera in luč je letos vsakemu udeležencu pokrilo polovico prispevka za formacijo. V Stično je prišlo 19 od 38 slovenskih skupin, od tega so tri skupine zastopali duhovni asistenti oziroma člani provincialnega sveta. Iskreno sva se razveselila vsakega, ki je prišel na formacijo in z nami gradil skupnost. Tako lepo nam je bilo skupaj. To je namreč bistvo našega gibanja.

Slavje vere, slavje luči!

Kristina in Damijan Mlinarič

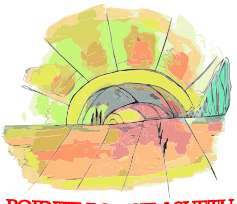

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V KANČEVCIH

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V KANČEVCIH

Z velikim hrepenenjem sem se z Janezom in Mojco pripeljala v nedeljo, 17. julija, v Kančevce, kjer so se zbirali lučkarji na duhovno počitniškem tednu. Pričakali so nas mladi prijatelji. Po predstavljanju in pozdravih smo imeli ob 18h slovesno lučkarsko sv. mašo, nato pa večerjo in po njej spoznavni večer.Tokrat se nam je pridružila mlada mamica Miriam s 14 mesečno in 3 letno hčerkico, katere je očka pred kratkim zapustil. Ti deklici sta bili med nami kot dva angelčka, pridni, nič nista jokali.
Zbralo se nas je preko 70, pa tudi mladi prijatelji so nam bili že znani. Zelo sem se razveselila ge. Anice in njenih 5 vnukov, ki so nas s svojim navdušenim igranjem kot orkester neprenehoma razveseljevali. Z njimi je bil tudi Nejc s svojo zaročenko Hano, letošnje poletje se bosta poročila. Čestitali smo jima s pesmijo, ki jo je po napevu Zakrivljeno palico v roki sestavil Lucijin očka Miran Pezdirc. Narisal je tudi več portretov lučkarjev in nas z njimi razveselil. Vesela sem bila tudi, da se nas je letovanja udeležilo kar 8 lučkarjev iz Mengša.

Naslov letošnjih duhovno počitniških tednov je bil Preko trnja do zvezd, kateheze pa o egiptovskem Jožefu. G.Tone in Nika sta nam vsako zgodbo nazorno prikazala.
Duhovni vodja letošnjega letovanja je bil br. Stane Bešter, ki je vsak dan pripravil lep nagovor. V ponedeljek o ljubljenem otroku, v torek o ponižnosti, v sredo o odpuščanju in nato smo imeli pripravo na sv. spoved. V sredo smo imeli duhovni dan, ko smo sprejeli tudi bolniško maziljenje. V četrtek smo šli na romanje v Turnišče, v petek pa nam je br. Stane spregovoril o veselju. V soboto je vse nagovore zajel v naslovno katehezo Preko trnja do zvezd. Tako smo se poglabljali in spoznavali življenje Jožefa in dobili navodila za vsakdanje življenje.
V petek popoldne nas je obiskal škof dr. Peter Štumpf, za nas je daroval sv. mašo in bil kasneje z nami tudi pri večerji. Vsi dnevi so bili lepi, duhovno polni, prežeti z veseljem. Lučke in prijatelji so imeli svoje delavnice, starši in br. Stane pa svoja prijateljska srečanja. Polni hvaležnosti ge. Anici, Maruši, Veroniki in vsem, ki so nam letovanje omogočili in ga vodili, smo se v soboto po kosilu odpravili duhovno in telesno okrepljeni na svoje domove v vsakdanje življenje.

S. Majda Habjan

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V KANČEVCIH
od 18.7.do 23.7.2022

Z velikim veseljem sem pričakoval in dočakal teden v Kančevcih, videl sem svoje prijatelje in nekaj novih obrazov sem spoznal.
Dan se je začel z budnico, nato telovadba, zajtrk, delo po skupinah. Ob 12. uri je bila maša, ki jo je imel br. Stane, ki ima vedno zelo zanimive pridige in ga je zelo lepo poslušati in nato kosilo. Zelo lepo je bilo, ko smo šli na kopanje na jezero in na bazen. V sredo je bila sveta spoved. Vsi lučkarji smo šli na sladoled in smo imeli zabavo, igrali so nam izredno nadarjeni ansambel Mucki. V četrtek smo šli na romanje v Turnišče, kjer je bila zelo lepa sveta maša, nato pa praznovanje rojstnega dne ge. Anice in piknik. Zvečer pa rdeča preproga, ki sem se je zelo veselil, zelo vesel sem bil pa tudi oskarja.
V zelo lepem spominu mi bo ostal večer, ko smo šli z lučkami do kapelice, molili smo in peli, potem pa smo imeli pričevanja in br. Stane nas je mazilil.
V petek smo čakali škofa Petra Štumpfa, se pripravljali za oživljanje evangelija, krasili cerkev, oblekli smo bele majice in se slikali. Po večerji smo imeli prireditev pokaži kaj znaš, obiskala sta nas naša voditelja slovenske Vere in luči Kristina in Damijan Mlinarič s hčerkama, tudi letos sta bili z nami sestra Meta in Majda. Duhovno počitniškemu tednu je bil naslov Preko trnja do zvezd. Ko pa smo imeli pokaži kaj znaš, sem igral na harmoniko z izkušenimi Mucki. Napovedali so nas kot ansambel Drageca Klavžarja, tega dne ne bom nikdar pozabil, kakor tudi ne prijatelja Dominika. V petek pa sva z mamo odšla domov, iskat naju je prišel brat. Vsem, ki so z nama čakali, da je prišel moj brat, hvala, bilo je zelo prijetno.
Zahvala vsem, ki so ta teden pripravljali, vodili, kuhali. Prav posebna zahvala gre Anici, Maruši in Veroniki, kakor tudi br. Stanetu. Da katerega ne pozabim, vsem, ki ste se kakorkoli trudili pri pripravi tega tedna, iskrena hvala.

Drago Klavžar

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN NA POHORJU

LETOVANJE VERE IN LUČI NA POHORJU

je vedno nekaj posebnega, saj se tam vedno zberemo prijatelji, starši in lučke, ki v svojem srcu nosimo ogromno dobre volje in smo jo na letovanju pripravljeni deliti z ostalimi udeleženci. Letos se je ta teden vere, veselja, luči, petja, objemov in zabave odvijal od 24. 7 do 30. 7. 2022. Teden je bil poln različnih aktivnosti, od lova na zaklad, hvalnic, svetih maš, iger brez meja, procesije z Najsvetejšim, tombole, Pohorje ima talent, pohoda in drugih športnih aktivnosti.
Naša voditeljica Tea Kovač vedno poskrbi, da vse poteka v najlepšem redu, zato Tea IZ SRCA HVALA za tvojo predanost temu delu, dobro voljo in organiziranost, ki jo premoreš. Drugič sem na letovanju sodelovala kot vodja manjše pedagoške skupinice in iskreno lahko povem, da pri tem delu nikoli nisem imela vprašanj, saj je vse bilo jasno zastavljeno in pripravljeno v naprej.
Cel teden je bil blagoslovljen. To se je čutilo v samem vzdušju, ki se je ustvarilo v naši skupini, kot tudi v nemotenem poteku celotnega tedna. Bili smo si v oporo in ob stiskah znali stopiti skupaj in si pomagati. Piko na i pa tednu doda igra skriti prijatelj ter razkritje le tega na zabavnem večeru. Ta prijatelj ostane za vedno v tvojem srcu in večkrat se spomniš nanj ter zanj tudi kaj zmoliš, ko se vrneš v dolino.
V najlepšem spominu pa mi ostaja pohod na Areh, kjer smo v cerkvi imeli sveto mašo. Za to duhovno hrano je vsakodnevno poskrbel p. Marko Novak in na ta način ohranjal naš stik z Jezusom. Ostal je le en krasen spomin na teden preživet na Pohorju, ki se je zasidral globoko v srce in nas ohranja v povezanosti do prihodnjega snidenja.

Veronika Preložnik,
prijateljica Vil Nova Cerkev

Bližal se je konec julija, čas ki smo ga vsi že nestrpno čakali, čas LETOVANJA NA POHORJU. Čas, ko ne manjka zabave, plesa, petja, pogovorov in smeha. Tudi letos ni bilo nič drugače. Spet smo se skupaj zbrali v Dominikovem domu in skozi celoten teden na različne načine spoznavali zgodbo egiptovskega Jožefa. Vsak dan sta nas obiskala tudi Tine in Bine, popoldanski čas pa smo preživljali ob igrah, delavnicah, druženju, molitvi in zabavnih večerih.

Seveda smo tudi letos poromali na Areh in se vsak dan skupaj veselili pri sveti maši.
Za organizacijo je skrbela naša voditeljica Tea. Malo smo ji pomagali tudi prijatelji, ampak največ ste k letovanju prinesle ve, lučke, in skupaj smo ta teden naredili nepozaben. Letovanje na Pohorju ni samo letovanje, ampak je veliko več. Je radost, je sreča in mi lučkarji smo skupnost, družina, ki vsak dan napolnimo z noro energijo. Zato bi se rada zahvalila vsem prijateljem, staršem in še posebej lučkam: hvala, da ste naredili na teden poseben in se že veselim, da se vidimo naslednje leto.

Prijateljica Petra

ZAVAD

ŠTIRI ANE NA GOD SV. ANE

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V SOČI

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V SOČI

Tudi letos smo lučkarji v začetku avgusta s svojim veseljem napolnili Dom Karitas v Soči.
Zahvala gre vsem, ki so teden v Soči ponovno naredili nepozaben: voditeljicama Sonji in Poloni, duhovnima asistentoma g. Janezu in g. Gašperju, br. Gregorju, kuharicam Danici, Tamari in Jerici, staršem, prijateljem in predvsem našim lučkam, ki so nam vedno znova zgled preprostosti, iskrenosti in veselja.
Najlepši povzetek bogatega tedna so v uvodu v nedeljsko sveto mašo zapisali kar lučkarji sami.
V tem tednu smo doživeli veliko lepih stvari in ustvarili veliko nepozabnih spominov, ki jih bomo odnesli s seboj domov in bodo za vedno ostali v naših srcih.
Ponedeljek - Rado: Zelo mi je bil všeč in pomemben pozdrav ob prihodu, ki me je z veseljem pripravil na duhovno počitniški teden.
Torek - Ema: Zelo so mi bile zabavne vse igre lova na zaklad, najbolj pa igra, pri kateri smo morali prenašati vodo.
Sreda - Damjan: Zelo mi je bil všeč sprehod ob Soči do kmetije Jelinčič. In ker je bil to moj prvi dan prihoda v Sočo, sem se tudi razveselil prijateljev, s katerimi sem lepo preživel teden.
Četrtek - Andreja: Všeč mi je bilo, da smo imeli dva duhovnika za sveto spoved, g. Janeza in g. Gašperja, zelo doživet je bil popoldanski obred umivanja nog ter večerna adoracija z laternicami.
Petek - Eva: Zelo všeč mi je bilo romanje v Lepeno. Dež nas je še bolj povezal in naredil sveto mašo v kapeli še bolj sveto. Ko pa smo se vrnili, smo po večerji uživali na dogodku Soča ima talent, kjer je vsak lučkar razkril in pokazal svoj skriti talent.
Sobota - Zala: Pri večerni sveti maši se nam je pridružil lučkarski škof Anton Jamnik, ki nas je s svojim obiskom počastil tudi na slavnostni večerji v gostilni 'V zalivu debelih krav' z odlično postrežbo. Zvečer pa smo razkrili še skritega prijatelja in zapeli ter zaplesali ob spremljavi pesmi Mi se imamo radi.

Nedelja - Maja: Prišel je dan odhoda domov, kamor bomo ponesli lučarskega duha veselja, ljubezni in radosti.
Bog povrni vsem in se vidimo prihodnje leto v Soči!

Polona, Vipavska skupina

PREKO TRNJA DO ZVEZD

Oglašam se s počitniško duhovnega letovanja lučkarjev v Soči, ki ga je s pomočjo prijateljev iz ostalih skupin vodila Vipavska skupina. Duhovni vodja je bil g. Janez Kržišnik, letos mu je prišel pomagat g. Gašper Lipušček, ki je župnik v Dutovljah, in duhovni vodja Kraške skupine. Voditeljici sta bili Sonja Simonič Puc in Polona Puc. Alfa in omega Soče pa je naš hišnik, brat Gregor Rehar, kapucin v Kančevcih. Vseh skupaj nas je bilo 41 – lučke, starši, prijatelji in duhovnika.

PONEDELJEK – UVOD – Ko smo prišli v Sočo, smo doživeli lep sprejem. Vsak je dobil značko s svojim imenom, da smo se med seboj hitreje spoznali. Ob 18h je bila sveta maša, po maši je sledila večerja in spoznavni večer, da smo povedali, kdo smo, od kod prihajamo in kaj delamo v življenju.

TOREK – LJUBLJENI OTROK – Dan smo začeli z jutranjo kavico, molitvijo hvalnic, ki se jih je lahko udeležil, kdor je želel. Nato smo imeli budnico za zaspance, in sicer s pesmijo: Vstani z nami, vstani z nami do jutra, vstani z nami, v Soči z Jezusom. Sledila je telovadba na travniku pri terasi. Nato je bil zajtrk, molitev pred jedjo in po jedi ter ureditev po hiši in na terasi. Ob 9h je sledila zgodba. Za začetek sta Kaja in Žiga predstavila zgodbo v obliki dvogovora – igrice na temo o egiptovskem Jožefu.
Nato smo se razdelili v skupine. Skupine so vodile Darinka, Andreja in Vida, skupino staršev pa gospod Janez. Pogovarjali smo se o tem, kdo ima tebe rad in koga imaš ti rad, kako veš, da te ima Bog rad in kako to občutiš in če kaj sanjaš in kakšne sanje so to. Program smo nadaljevali z delavnicami. Izdelovali smo origami škatlice za skritega prijatelja. Opoldne je bila sveta maša. Maše so bile zelo lepe in glasbeno navdahnjene. Ob 13.00 je bilo kosilo, po kosilu je bilo malo prostega časa za počitek in ob 15.30 je sledil družabni del, in sicer lov na zaklad.

Vsak večer so naši poštarji Žiga, Zala, Nace, Izak, Jure in Urška imeli res veliko dela s pošto za skrite prijatelje.

Ko smo prišli do zaklada, smo ugotovili, da so bile zaklad kape in majčke z napisom naslova našega letovanja in kraja, kjer letujemo. Po večerji je bil še srčkov ples, nato še molitev z Angelčkom ob prižgani sveči in spanje.

Jaz sem vsak večer ostal še na refleksiji dneva, ker hodim tudi na srečanja animacijske skupine v vipavski Vil. Ta dan smo praznovali rojstni dan našega Roka in obiskala nas je naša lučka Urška iz Podkraja. Žal ni mogla biti z nami, ker je na invalidskem vozičku.

SREDA – PONIŽNOST – Jutranji program je potekal kot običajno, po zajtrku smo imeli predstavitev teme, ki je govorila o tem, kako so bratje hoteli umoriti Jožefa, a ga na koncu prodali trgovcem, ki so potovali v Egipt, za 20 srebrnikov. Zgodba je bila prikazana vsak dan v igrici in med sveto mašo. Po skupinah smo se pogovarjali, če smo doživeli kaj podobnega tudi mi, če se kdaj prepiramo z drugimi, če je kdo kdaj nesramen, nevoščljiv ter kakšen je naš odnos do staršev, bratov in sester. V delavnici smo izdelovali zapestnice zase in za skritega prijatelja. Sledila je maša, kosilo ter počitek. Potem smo šli na kmetijo Jelinčič, kjer je tudi kamp Korita. Gor smo šli po strmi poti ob Soči, ki je polna skal in korenin. Nazaj so eni šli po isti poti, drugi po daljši, a položnejši poti. Po večerji je sledil “krst” novih soških lučkarjev, med katerimi sem bil tudi sam, in sedaj sem po uspešno opravljenem izpitu tapravi soški lučkar.

ČETRTEK – ODPUŠČANJE – Zame je bil to najlepši dan v tem tednu. Bil je spokorni dan. Obravnavali smo zgodbo o Jožefu, kako je bil prodan za sužnja, vržen celo v ječo in na koncu rešen iz ječe. Gospod Janez nas je s katehezo pripravil na sveto spoved, o tem smo tudi razmišljali po skupinah. Med spovedovanjem smo izdelovali laternice, ki smo jih uporabili zvečer za procesijo ob križevem potu. Po maši, kosilu in počitku je sledil vrhunec tega dneva: umivanje nog. To je bilo kot bogoslužje sveto opravilo, tudi brez slikanja. Ko je tebi nekdo umil noge, si ga moral blagosloviti, ko si ti drugemu umil noge, je pa on tebe blagoslovil. Po malici in večerji smo imeli procesijo, ki je bila kot češnja na vrhu torte, s križevim potom po hribčku nad farovžem in okoli v cerkev, kjer smo imeli še tiho adoracijo in večerno molitev.

PETEK – ROMANJE - Jutranji program je potekal kot običajno. Po zajtrku smo imeli katehezo in igrico o Jožefu, ki je govorila o tem, da so šli njegovi bratje po žito v Egipt, vendar Jožef je z njimi govoril trdo, ker jih je hotel preizkusiti, če so se pokesali za svoje dejanje, da so ga prodali za sužnja. Po katehezi smo šli na romanje v Lepeno, na vikend duhovnika in skladatelja koprske škofije Avgusta Ipavca, ki trenutno deluje kot bolniški duhovnik na Dunaju. Žal ga to leto ni bilo z nami, ker se zdravi v bolnišnici na Dunaju zaradi covida. Na tem romanju so se nam pridružili Mici in Renata iz Cerknega, pa Kristina Anželj ter Janez in Mojca Vrhovnik. Popoldne sta prišli med nas tudi Tea in Katarina.

SOBOTA – VESELJE –To je bil res dan veselja. Pridružila se nam je tudi naša prijateljica Mojca Čušin iz Vipavske skupine. Jutro kot običajno, po zajtrku smo imeli običajno zgodbo, ki je predstavila, kako se je Jožef svojim bratom dal spoznati in naročil, naj pripeljejo vse svoje družine v Egipt. In tudi odpustil jim je.
Za večerno mašo se nam je pridružil lučkarski škof gospod Anton Jamnik. Med sveto mašo je imel nagovor, v katerem je nas spraševal in mi smo mu morali odgovarjati. Po končani maši, ki je bila zelo doživeta, smo imeli slavnostno večerjo.

NEDELJA – POSLANJE – To je bil Gospodov dan. Ob 11h smo se pridružili župnijski maši. Po blagoslovu, ko so farani Soče odšli iz cerkve, smo prejeli še “poslanje”. Najprej je gospod molil nad nami in vsakemu podelil blagoslov. Za darilo smo dobili ličen lonček in spominsko svečko ter darilo provincialne voditeljice Kristine Mlinarič. Nato je sledilo slovo, ki pa ni bilo žalostno, saj se bomo ponovno dobili na srečanju “Soča po Soči«” v Vrhpolju.

Hvala vsem za tako čudovit teden, od glavnih voditeljic tedna do voditeljic skupin, obeh duhovnikov in naših treh pridnih kuharic, ki so nas razvajale z dobro in obilno hrano, pa tudi hišniku bratu Gregorju in vsem lučkarjem, ki smo ustvarjali prijetno vzdušje v tem tednu. Drugo leto, če Bog da, se spet vidimo. Sem že padel noter v to dogajanje. Bilo mi je zelo všeč. To so bile moje duhovne vaje, da se duhovno okrepim za nadaljnje služenje kot mežnar v moji župniji Vrhpolje pri Vipavi.

David Raspor, Vipavska skupina

"SOČA PO SOČI" V VRHPOLJU PRI VIPAVI

DUHOVNO POČITNIŠKI TEDEN V PORTOROŽU

LETOVANJE VILV PORTORŽU

Jesen je polno zažarela, vsi, ki smo bili letos del letovanj Vil, smo že trdno doma, v svojem vsakodnevnem ritmu jesenskih opravil.
So pa tu spomini. Tisti lepi, ki so se zasidrali v naša srca. Tisti topli, ki grejejo kot majhna lučka v kotu sobe, ter razsvetljuje srce med tiho molitvijo in prošnjo.
Letos sem bila sama del zgodbe letovanja. Prvič kot vodja.
V Portorož sem prišla z mešanimi občutki radovednosti, idej, strahu in poguma. Z delovno ekipo smo se videli samo preko zooma in telefona. O vseh, ki so se prijavili, sem imela le skope opise.
Stisk roke, nasmeh na obrazu in luč v očeh, ki samo žari in greje. Vse je steklo tako, da je bilo prav. Sv. Duh je bil z nami na vsakem koraku. Zgodba je stekla, vsi smo se zlili v veliko družino. Probleme smo sproti reševali, pomagali drug drugemu, si zaupali in molili. Ja. Učili smo se iz zgodbe egiptovskega Jožefa. In vse to prepletali z zgodbami prijateljev, staršev in lučk, ki so bile srce naše družine.
Sedaj, na pragu jeseni, ko o vsem razmišljam, čutim v srcu moč potrpljenja in dobrote slehernega, ki je bil del naše zgodbe. Veličina slovenske Karitas, dobrota vodje Sončne hiše, polnost dogajanja ob ustvarjanju odlične hrane, potrpljenje ob majhnih problemih velike družine. Vse to pa je kot tančica vsak trenutek prekrivala skupna molitev, prošnja in zahvala.
Da pa je bilo res lepo, smo kot skupina uživali ob šumenju toplega morja. Ter ob prekasni večerni zarji. Veličina stvarjenja in kamenček v mozaiku njegovega stvarjenja smo bili prav vsi.
Ob vsem doživetem pa moje srce ne miruje. Kje so mlade družine, kje so lučke, ki so šele zažarele v svojem krogu? Mar ne bi morali poiskati poti do njih? In tudi njim pokazati moč, ki jo preko Vil dobimo starši, prijatelji? Letovanje mladih, kjer bi se združili mladi prijatelji, starši in lučke, ki so šele v vrtcu ali šoli? Verjamem, da je pot do njih, samo poiskati jo je potrebno. Samo videti jih moramo in doživeti njihovo srce, ki je “ostalo v območju svetega”, kot mi je nekoč rekla za mojega sina (lučko, malega veroučenca,) njegova

katehetinja. Kar vidim jih v Piranu, v samostanu, kjer smo mi letos imeli mašo med romanjem.
Za konec se želim zahvaliti vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da je letovanje bilo izvedeno, ter udeležencem letovanja Vil v Portorožu, da ste mi pomagali prehoditi pot vodje, saj je bila to zame čisto nova pot, na katero sem stopila, pa čeprav so za mano mnoge poti vodenja raznih programov.
Morda pa je bilo zato to letovanje letos čisto malo drugačno, posebno, neponovljivo?
Slavje vere, slavje luči.

Ivana Šošter, koordinatorka letovanja

LETOVANJE VIL PORTOROŽ 2022

Letos sva se od 26. 8. do 1.9. 2022 kot prijatelja prvič udeležila letovanja Vil v Portorožu. Z vami bi rada podelila nekaj najinih utrinkov. V spominu nama bodo ostale zelo doživete maše, prijetno sva bila presenečena, kako so lučke z veseljem sodelovale s petjem, svojimi zahvalami in prošnjami. Lepo je bilo opazovati kako so znale razumeti celotno dogajanje pri sv. maši. Vsak dan smo imeli pogovorne skupine, ki so se nanašale na zgodbo o Egiptovskem Jožefu. V skupinah smo zgodbo prenesli v svoja življenja in lučke so z nama delile življenjske zgodbe. Ko sva poslušala zgodbe, sva ugotovila, da njihova življenja potujejo od "trnja do zvezd." V določenih zgodbah sva se tudi sama našla in so nama dale misliti.
Od tega letovanja bova odnesla dragocene življenjske izkušnje. Videla sva, kako malo je potrebno, da so lučke hvaležne in iskrene do nas prijateljev in njihovih staršev. Lučke so nama dale misliti, kako je treba ceniti vsak trenutek svojega življenja, ker se tega včasih premalo zavedamo.
Hvaležna sva, da so nama s svojo ljubeznijo, iskrenostjo, srčnostjo lepšali počitniške dneve v Portorožu in nama obogatili najino življenje.
Upava, da se prihodnje leto zopet vidimo v Portorožu.
Neža in Tadej

LETOVANJE V PORTOROŽU 2022

Zgodaj zjutraj ob pol dveh sva se z Otonom odpravila na letovanje. Do Maribora naju je peljal sin Matjaž, nato sva šla z vlakom do Kopra in naprej z avtobusom do Portoroža. Duhovno počitniški teden je bil zelo zanimiv. Vsako jutro so nas zbudili z budnico Dobro jutro, lučke, dober dan.... Nato je bila telovadba. Seveda so že ob 7h prijatelji, starši in pater Jurij molili. Nato smo imeli zajtrk, potem pa smo imeli zanimive delavnice, izdelovali smo nakit, lučke in darila za prijatelje. Sledila je sveta maša, kjer smo slavili Jezusa, imeli smo oživljanje evangelija. Ves čas svete maše smo lepo prepevali. Vodila nas je vsestranska zdravnica Petra Nabergoj, ki je skupaj s sinom Franom igrala na kitaro. Pri delavnicah so nam pomagali trije njeni otroci in nečakinja, srednješolec Tadej, Neža in Tadej Kelc. Po dobrem kosilu smo šli na plažo, kjer smo plavali in se sončili. Imeli smo procesijo z lučkami, kjer smo lepo prepevali Marijine pesmi. V Piran pa smo se odpravili na romanje, tam smo pojedli tudi dober sladoled in se po maši odpravili z ladjico nazaj proti Portorožu. Vsaka lučka, prijatelji in starši smo imeli skritega prijatelja, ki nam je pisal lepa sporočila. Potem pa smo na slavnosti večerji razkrili skrite prijatelje. Moj skriti prijatelj mi je pisal lepa pisma, mislila sem, da je to brat Jurij, pa je bil to kuhar Maks.

Pedagoška voditeljica Ivanka, ki je imela tudi pričevanje poleg Tadeja Kelca, nas je naučila izdelovati lepe darilne vrečke. Počitniškega tedna je bilo prehitro konec, v srcu pa nam bodo ostali lepi spomini in nova prijateljstva.

Metka in Oto,
Vil Radlje ob Dravi

LUČKE NOVA GORICA

S fotografijo in besedo želimo obiskati vas, ki berete Lučko. Glejte nas, opazujte, pogovarjajte se in molite za nas. Tudi mi molimo.

Igor Bratina in njegova mama Duška sta redna člana Goriške skupine Vil. Igor živi z domačimi. Skrbni mama Duška, tata Branko, sestri Mojca in Petra ga dvigajo, hranijo, negujejo, razgibavajo, z avtom prevažajo ... Poleg teh ima Igor ob sebi še ljubljene prijatelje: na komolcu papagaj Mako, na vrvici psiček Loki, v maminem naročju mačkon Medo, na fotelju puhasta psiček Koko in psička Kiki, njuna hčerka Bučka pa se skriva pod posteljo. Vsak se po svoje obnaša, oglaša, govori in išče toplo Igorjevo bližino. Predstavljajte si, kako te živali pozdravljajo vsakega gosta, ki obišče Igorja. Puhasti kužki so tako glasni, da se Igorju lahko približa s. Ancila po tem, ko Koko, Kiki in Bučka utihnejo.

Na obisku v Varstveno delovnem centru Nova Gorica, v jedilnici s. Ancila, usmiljenka, srečna posluša njihove uporabnike, člane Vere in luči, za katere materinsko skrbi ga. Romana.

Za mizo ob njej desno vas vse, ki nas gledate in berete te vrstice, veselo pozdravljamo: Zdenka, Ema, Klavdija, Boštjan, Danijel, s. Ancila, Gorazd, Tanja, Uroš. V pogovoru smo ugotovili, da večina ve za datum svojega rojstva, se radi pogovarjajo o praznovanju rojstnega dneva in nestrpno čakajo prihodnjega. Veseli so obiska, željni pozdrava, prisrčnega pogleda in tople besede. Občudujem jih, oni pa mene in smo srečni. Ob koncu so se nam pridružili za bežen pozdrav še drugi uporabniki in člani Vere in luči, potem pa vsi hitro sedli k dobremu kosilu.

Boštjan Pajntar v Varstveno delovnem centru Nova Gorica, s prijaznim pozdravom Kako si mlada! vsako žensko razvedri, tudi osiveli s. Ancili ob Boštjanovem pozdravu obraz zažari.

Boštjan z občutkom igra na pianino 12 in več priljubljenih pesmi in vadi tudi kitaro.

Obisk s. Ancile v VDC je Boštjan praznično obarval z melodijo Oda radosti. Pozorno smo mu prisluhnili, prisrčno in hvaležno zaploskali.

Besedilo: s. Ancila Kladnik
Foto: Mojca Bratina in Aleš Muhič

ROMANJE V SLOVENSKE KONJICE

Bila je nedelja. In jaz sem komaj čakala, da grem na romanje. Pot nas je tokrat vodila v Slovenske Konjice. Bil je lep sončen dan. Tako, da nam ni bilo prevroče. Manjkalo pa ni seveda tudi objemov, kajti zopet smo se videli po dolgem času. Najprej smo imeli sveto mašo. Tam smo srečali tudi duhovnika g. Kmeta. Včasih je bil v Breznu. Naredili smo tudi nekaj posnetkov. Tako, da jih bomo imeli za spomin. Upam, da bo tudi kaka slika za Lučko. Po sveti maši pa so nas bogato počastili. Manjkalo pa ni seveda tudi smeha. Malo smo tudi poklepetali. Tako, da nam je čas hitreje minil. Vsem, ki so se potrudili in kaj prispevali, naj Bog poplača. To je bilo tudi zadnje srečanje. Sedaj pa so že tukaj letovanja. Želim vsem lepe počitniške dni. In vidimo se v jeseni.

Marija Matijevič, Vil Radlje Ob Dravi

PRAZNOVANJE 20. OBLETNICE NAŠE SKUPINE

Zbrali smo se na sončno soboto, 27. 8. 2022, pri sveti maši v domači cerkvi Sv. Ane. Želeli smo praznovati skupaj z župnijo in vsemi, ki so si na ta dan vzeli čas in prišli v Cerkno. Pomembni so trenutki, ko smo skupaj in praznujemo, takrat se srečamo z Bogom in svojimi brati, sestrami – srce se umiri in odpre, da vanj lahko vstopi Ljubezen.

Naša skupina je nastala leta 2000, uradno pa smo bili potrjeni v začetku leta 2002. Govorila sem s takratnim župnikom Janezom Kobalom in ga vprašala ali lahko tudi v naši župniji najdejo osebe z motnjo v duševnem razvoju svoje mesto. Seveda je bil takoj za in tako se je začelo. Na prvo srečanje smo prišli s svojimi pričakovanji in morda tudi malo treme, tako starši kot tudi prijatelji. Lučke pa so s svojo iskrenostjo in čistostjo prepoznale v nas sprejemanje in ljubezen.

Na naše prvo srečanje je vstopil Jezus in s svojo ljubeznijo napolnil naša srca. Vsakič, ko smo skupaj, je nekaj posebnega, spontanega in tako je bilo tudi na praznovanju obletnice.
Veliko stiskov rok, objemov in smeha ter obujanje spominov je bilo v tem dopoldnevu. Spomnili smo se tudi vseh pokojnih lučk in njihovih staršev. Zanimivo je bilo tudi, ko smo se nekateri videli po dolgih letih in ugotovili, da smo se kar malo spremenili - ja, leta dodajo svoj čar.
Sveto mašo je poleg domačih župnikov vodil Janez Kobal, prišel pa je tudi Gašper Lipušček, ki je bil duhovni vodja naše skupine dve leti, hvala obema. Hvala tudi drugim skupinam Vil, odraslim skavtinjam za pomoč pri izvedbi, celotni župniji in še posebej Kristini in Damijanu Mlinarič, ki sta se z družino pripeljala precej od daleč, da je bila lahko z nami.

Renata, Cerkljanska skupina Vil

PREJEM ZAKRAMENTA SVETE BIRME

Mesec junij je čas, ko se z Jezusom zbližamo pri obhajanju prvih obhajil, birm, krstov, porok. Je čas, ko se praznovanja vrstijo in smo del tega dogajanja ali sami ali pa jih je deležen kdo od naših bližnjih. Mesec junij je bil prav poseben čas tudi za naše lučke in njihove prijatelje iz koroške skupine Vil Homec. Še posebej si ga bo zapomnilo šest lučk: Patricija, Niko, Žan, Alja, Leon in Zoja. 12. junija so namreč naše lučke prejele zakrament svete birme.

Že nekaj časa pred tem smo pričeli s pripravami na ta za nas zelo slovesen dogodek. Velika zahvala gre Mileni Pačnik, ki je naše lučke spremljala in pripravljala na prihod Svetega Duha. Na srečanjih so podrobneje spoznavali Jezusa in njegovo ljubezen, ki nam jo daje. Starši in botri birmancev smo imeli v tem času tudi srečanja, na katerih smo duhovno rasli z izmenjavo naših življenjskih izkušenj. Hvala Ani Linasi, da nas je popeljala na tak način še bližje k Jezusu. Tako birmance kot starše in botre so na tej poti spremljali številni animatorji in seveda gospod župnik, Ernest Berložnik. Hvala za vaša pričevanja in spodbude.

Tako duhovno pripravljeni smo komaj čakali, da pride tista nedelja. S prejemom Svetega Duha, ki ga je podelil gospod župnik Simon Potnik, so naše lučke postale del Božje skupnosti. Postale so soodgovorne za svojo rast v veri, postale so lučke, ki bodo z veseljem hodile za Jezusom in oznanjale njegovo življenje.

Anja Gaberšek

JEZUS JE VSTAL
IN ŽIVI

ZAKLJUČNO SREČANJE V KAMNIKU

Junij je mesec, ko se vsepovsod vrstijo takšni in drugačni zaključki pred poletnim oddihom. V naši lučkarski skupini imamo navado, da se ta mesec odpravimo nekam drugam, da je srečanje še bolj posebno in doživeto. No, zadnje čase nam je takšne načrte preprečil vsem že dobro znani virus, zato smo bili še toliko bolj hvaležni, da je bilo tokratno junijsko srečanje po treh letih spet tisto pravo.
V nedeljo, 12. junija 2022, smo se lučkarji s Tromostovja že dopoldne zbrali v Kamniku pri frančiškanskem samostanu. Na čudovitem vrtu smo obnovili, o kom smo se pogovarjali v preteklem letu, kaj smo ustvarjali in kaj se nam je najbolj vtisnilo v spomin. Nato smo v manjših skupinicah obujali spomine na svoje začetke v naši lučkarski skupini. Še posebej veliko so imeli povedati tisti, ki so tu že (skoraj) od začetka delovanja skupine, vsem pa smo z zanimanjem prisluhnili.
Sveto mašo smo obhajali v cerkvi sv. Jakoba, obogatili smo jo z veselim lučkarskim prepevanjem in oživljanjem evangelija o usmiljenem Samarijanu. P. Ciril Božič, gvardijan tamkajšnjega mogočnega frančiškanskega samostana, nam je spregovoril nekaj besed o cerkvi. Hvaležni smo mu, da nas je bil pripravljen sprejeti in nam namenil tako lep prostor za druženje. Ko smo se okrepčali z duhovno hrano, smo že nestrpno pričakovali, da si napolnimo tudi lačne želodce. V senci pod drevesi smo se najedli piknik kosila, ob tem pa sproščeno poklepetali in si zaželeli prijetno poletje.
Veseli smo bili, da se nas je zbralo toliko, obenem pa si želimo, da se nam prihodnje leto pridruži še kakšen nov član. Tako bo lučkarski Duh še bolj (za)živel med nami.

Veronika, Vil Lj-Tromostovje

Takole je lučka

Ana Celin

iz Vil Ilirska Bistrica v času delavnic na srečanju narisala svojega ata in mamo.

POZDRAVLJENI NAŠI PRIJATELJI!

Lepi spomini so nam ostali na poletje, ki se je že poslovilo in prihaja čas, ki je za nas prijatelje in lučke spet čas za novo srečanje.
Ko prihaja jesen, se veselimo sadov narave in prekrasnih barv dreves, ki nas vabijo v naravo.
V tem sončnem poletju smo se s Pavlom veselili toplega morja in kopanja. Sprehodi po obali s pogledom na ladje, ki so plule vsaka v svojo smer. Pavel je vsak dan prešteval koliko je bilo jadrnic in jih je narisal. Različne risbe je ustvarjal, vsak dan je bila nova risba v njegove bloku. Večkrat smo šli v mesto, kar je bilo za njega nekaj novega: vlak, ki vozi po mestu, bili smo pri maši in smo si privoščili veliko sladoleda.
Čas na morju je hitro minil in že smo se vračali domov, ustavili smo se na Trojanah, da smo se malo okrepili, seveda brez krofov nismo odšli domov.
Ko pridemo domov, se zahvalimo Bogu za vse, kar smo doživeli in za srečno vrnitev.

Pri nas imamo doma nekaj jablan, ki so že za obrat. To veselje ima Pavel, ki skrbi, da je vedno vse pobrano. Rad pomaga pri delu doma, ki je za njega primerno.

Na praznik apostolov Petra in Pavla smo obhajali god naše lučke Pavla. Peljali smo se v trgovino in nato na pico, ki jo ima Pavel zelo rad. Dobil je veliko daril, najbolj se je razveselil torte, tako smo skupaj z njim praznovali njegov god.
V poletnem času smo obiskali naše prijatelje in lučke. Metka in Oto sta vedno vesela, ko se vidimo in srečamo. Z nekaterimi smo se videli, z drugimi slišali po telefonu.
Naša prijateljica gospa Rozika Zlatar je praznovala 92. rojstni dan. Bili smo pri njej na obisku, odločila se je, da bo šla v Dom starostnikov, ker sama ne zmore več. Bog ji naj bo varuh in naj jo Mati Marija spremlja, da bi čimprej dobila mesto v Domu za starostnike.

Družina Tomšič, Vil Radlje

IZLET V STRUNJAN

Ko smo imeli nazadnje srečanje Vera in luč, je Mojca Arlič vprašala, kdo bi šel na morje. 2. julija smo se tako zbrali v Štepanji vasi. Peljala sem se z Mojco.
Najprej smo šli iskat Ireno v Grosuplje, na Škofljici sta prisedla še Gregi in njegova mami. S. Zdenka je v Zeleno jamo šla iskat Marjana in Ifeka in na Vrhovce Jeleno in Bojana. Kapucin br. Jurij Slamnik je peljal Marijo Lapajne, Anjo in br. Jožefa. Dobili smo se na počivališču Ravbarkomanda in se od tam peljali skupaj v koloni. Ko smo prispeli v Strunjan, smo parkirali na parkirišču. Nato smo se kopali. Potem smo imeli mašo v Strunjanu. Maševal je br. Jurij, na kitaro pa je igral br. Jožef. Prav lepo je bilo. Po maši smo imeli kosilo v domu Stella Maris, potem pa smo se peljali na grad Socerb, kjer smo si od zunaj ogledali grad in sveto jamo.
Na poti proti Ljubljani smo se ustavili v Kozini na sladoledu. Prav lušten je bilo.

Marija Rotar, Vil Štepko

MARIJO ROMARICO

je Stiška skupina prejela na formaciji v Stični letos. Kot naročeno nam je bila v podporo v molitveni navezi, ko smo povezani molili za čimprejšnje okrevanje naše lučke Jožka, ki je bil operiran na kolku ravno dan potem, ko nam je bila predana Marija Romarica.
Jožko že lepo okreva. Bogu in Mariji hvala! Prve dni je blagoslovila naš dom in nas povezala v molitvi.
Sara jo je zavzeto prosila za zdravje vseh lučk.

Družina Mrvar, Vil Stična

Mama naše lučke, fanta, ki je bil ta teden operiran, je prosila za objavo teh slik s pripisom:
Naš Jožko je letos letoval na kmetiji pri Moravskih toplicah skupaj z lučkarsko prijateljico Lojzko. Super sta se imela, Jožko pa je pustil v skupini prav lep vtis. Dobro se je odrezal. Ponosna sem nanj.

Marija Zupančič, Vil Stična

MESECI LETOVANJ IN ROMANJ TOLMINSKE SKUPINE

Prvo letovanje smo imeli v maju na Debeli rtič. Udeležili so se Melanija, Marija, Luka in Mojca.

V juniju smo imele zaključek Vil v Levpi, na domačiji pri Lukču.

V juliju nam je letovanje odpadlo zaradi covida, zato smo pa v avgustu bili v Soči. Bili so res doživeti in nepozabni dnevi. Veliko pogovorov, vsak dan maša, umivanje nog, procesija in križev pot z lučkami, ki smo jih sami naredili; pohodi in srčkov ples, seveda. Imeli smo zelo dobre kuharice, ki so nas vse dni razvajale z dobro hrano. Udeležili smo se Katja, Darja, Rado, Branko in Darinka.

Udeležila sem se župnijskega romanja v Assisi.
Konec avgusta smo bili na letovanju s Sožitjem v Radencih. Vrniti smo se morali predčasno, ker so se nekateri okužili.
V septembru sva se z Miranom udeležila romanja z radiom Ognjišče v Toskano. Ogledali smo si veliko cerkva, poskusili toskansko vino, tudi tu je bilo nepozabno in doživeto.

Udeležila sem se tudi župnijskega romanja v Medžugorje.
In zadnji teden v septembru smo bili ponovno na letovanju z zavodom v Radencih.
Moram se pohvaliti, da smo imeli kar razgibane in doživete zadnje mesece.

Darinka Pervanje, Vil Tolmin

V OBALNI SKUPINI

lučka Lara Tedeško kleklja že okrog 30 let. Učila se je pri šolskih sestrah v Novem mestu. Njena mama nam je poslala fotografije njenih del za objavo v Lučki, saj so res prave umetnine.

BOGU HVALA ZA DAR ŽIVLJENJA!

Za ta prispevek so me nagovorile med drugim tudi besede papeža Frančiška, ki pravi: Praznujte svojo obletnico, ker je to velika priložnost za zahvalo, za spoznanje darov, ki vam jih je Gospod dajal vsa ta leta tega potovanja in za izražanje hvaležnosti.
V mesecu septembru sem praznovala svoj življenjski jubilej 60 let. To je bila tudi priložnost za zahvalo, najprej mojim že pokojnim staršem za dar življenja in Bogu za vse prejete darove, s katerimi vodi in blagoslavlja moje življenje.
Polovica mojega življenja je močno vpeta tudi v gibanju Vil, v domači župniji Šenčur, zato sta najbolj zaslužni moji dve lučki Luka in Boštjan.
V vseh letih skupnega druženja smo postali družina, ki jo veže prijateljstvo in tudi skrb drug za drugega. Zato tudi moje praznovanje ne bi bilo popolno brez mojih lučkarjev.
Vse zahvale, lepe želje in prijateljstvo smo skupaj Bogu darovali pri zahvalni sv. maši, ki jo je vodil naš župnik Urban.
Sam program za mesec september se je navezoval tudi z mojim praznovanjem. POT VESELJA in HVALEŽNOSTI.
Pri sv. maši smo z lučkarji oživljali evangelij Deset gobavcev (Lk. 17. 11-19).
Marsikdo od povabljenih ni vajen tako pripravljenih sv. maš, zato so bili zelo čustveno prevzeti.
Po končanem bogoslužju smo se lučkarji in ostali gostje zadržali v župnijskih prostorih. Skupaj smo se poveselili, nazdravili, se sladkali z dobrotami in seveda tudi s torto, ki je pika na i vsakemu praznovanju.

Vsem iskrena hvala, ker ste ta praznični dan bili z menoj in mi izkazali pozornost in spoznanje, da me sprejemate takšno kot sem.

Rafka, Šenčurska skupina

SEPTEMBRSKO SREČANJE IN LUČKARSKA OLIMPIJADA V ŠENTJURJU

Prvo septembrsko nedeljo smo se lučkarji iz Šentjurja, lučke, starši in prijatelji zbrali na prav posebnem srečanju, na že tradicionalni lučkarski olimpijadi. Na srečanju so se nam pridružili še člani šentjurske Karitas in skupaj smo preživeli res lepo in zabavno popoldne.

V zadnjih dveh letih je olimpijada odpadla zaradi koronskih omejitev, zato smo jo toliko bolj nestrpno pričakovali. Na olimpijado se ekipa šentjurskih lučk vedno zelo resno pripravi, kajti tekmujemo proti ekipi Karitas in njih je res težko premagati.

Olimpijsko srečanje smo začeli ob 15. uri, ko smo imeli najprej lučkarsko sveto mašo, ki jo je vodil naš župnik, g. Mitja Markovič. Pri maši smo obravnavali prvo temo letošnjih srečanj Vere in luči, to je Pot veselja in hvaležnosti. Hvaležno smo se zahvalili za vse, ki nam pomagajo pri lučkah, ki nas vodijo in za vse, ki se trudijo z nami.

Po končani maši smo se zbrali v kaplaniji, kjer so nam naši dragi prijatelji iz Karitasa pripravili pravo pogostitev in tudi njim gre velika zahvala za vse. Za dobro voljo in ples pa je poskrbel harmonikar Gregor. V veselem razpoloženju je sovoditelj Zdravko pripravil posebno presenečenje naši

voditeljici Sonji,
ki je letos praznovala 70 let.

Naredil ji je veliko sliko,
na kateri so fotografije obrazov
vseh sedanjih in bivših lučk,
staršev in prijateljev.

Ko smo se dodobra okrepčali, nasmejali in zapeli slavljenki, se je pa začelo zares. Gospa Eva, mama lučke Kaje, je pripravila rekvizite za igre in olimpijada se je lahko začela. Vse igre je profesionalno vodila, zraven je imela še dva sodnika, da je potekalo vse po pravilih.

Ker pa naš župnik Mitja še nikoli ni sodeloval na takih igrah, je moral najprej narediti preizkus za sprejem v ekipo. Uspešno je zadeval poseben koš in bil sprejet v ekipo lučkarjv, v kateri smo seveda najboljši.

Prva igra je zabaven avtobus, kjer sedimo eden za drugim in si podajamo žogo nad glavo.

V drugi igri smo vodili žogo z nogo med stožci in istočasno lovili ribe, potem smo nosili kozarce na pladnju mimo ovir, pa ponovno žogo spravljali v obroče na tleh, pa zbijali keglje, kot na pravem kegljišču.

Uf, nekateri tekmovalci so bili zelo zagnani in so sodelovali v vseh igrah, nekateri pa so raje močno navijali. Vmes nam je malo zagodel dež, ker smo tekmovanje začeli zunaj, končali pa v dvorani kaplanije.

Ko je sodniška komisija seštela vse točke, je razglasila zmagovalca. Jasno, lučkarji smo premagali Karitas in za nagrado smo kot zmagovalci dobili prave medalje, povrhu pa še sladko presenečenje.
Skratka bilo je res veselo, tudi naporno, zelo zabavno in upamo, da na naslednje igre ne čakamo tri ali štiri leta. Še enkrat hvala vsem, ki so pripomogli k res lepemu srečanju.

Mojca Šolinc, mama lučke Mateja

POLJČANSKI LUČKARJI

bomo s srečanji začeli v mesecu oktobru.
Med poletnimi počitnicami so se naše lučke udeležile letovanj v Kančevcih in Portorožu.
Iz Izole sem se preselila v Portorož, kjer me je že čakala babi Marjanca. Bili smo dobro sprejeti. Imeli smo različne delavnice - izdelava zapestnic, vrečk, lučk... Vsak dan smo hodili tudi na kopanje. No, kopanja bi lahko bilo več. Obiskala nas je družina Mlinarič. Igrali smo družabne igre. En večer smo imeli družabno srečanje Portorož ima talent. Prav tako smo se odpravili v kavarno Cacaeote. Zelo lep organiziran izlet smo imeli z ladjico iz Portoroža v Piran, kjer smo si ogledali nekaj znamenitosti. Spoznali smo nove prijatelje in preživeli lep teden z njimi. Skratka bilo je lepo.

Tjaša, Poljčanska skupina

LUČKA IVAN

ob Jezusovih nogah z bolniki v kapeli Kristusa Odrešenika v Domu starejših v Grosupljem.
V skupnosti Vera in luč je lepo ravno zato, ker se trudimo izgubljati svoj čas in talente zaradi evangelija. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil, pravi Jezus, kdor pa ga izgubi zaradi evangelija, ga bo rešil.
Naša imena so zapisana v nebesih in od tam naj nam pomagajo, da se na koncu vsi skupaj SREČA-mo pri Jezusu doma – v nebesih.
Mojca Kastelic, Stiška skupina

MARTIN GAŠPERŠIČ V SLUŽBI BOGU

Skupnost VERA IN LUČ združuje lučke (osebe z motnjami v duševnem in telesnem razvoju), njihove starše, duhovnike in prijatelje. Lučke s svojo iskrenostjo, pristnostjo, spontanostjo in srčnostjo svetijo na poti k dobremu in živi veri, ki prinaša resnično radost. Čeprav lučka Martin Gašperšič ni posebej vključen v nobeno skupino Vera in luč, pa lučkarsko veselje napolnjuje njegovo srce vsak dan na vsakem koraku, ker je ponižni služabnik Luči. Sam se s pomočjo staršev predstavi takole:

Martin obiskuje župnijsko cerkev Sv. Mihaela v Grosupljem od leta 2008, ko smo se iz Ljubljane preselili v Grosuplje. Pred tem je bil ministrant v cerkvi Sv. Trojice (uršulinska cerkev) v Ljubljani, še prej pa tudi v cerkvi Sv. Antona Padovanskega na Viču pri Ljubljani.

Z veseljem in hvaležnostjo na ta način služi Bogu v Grosupljem; skupaj z vso domačo družino, prisotno v cerkvi Sv. Mihaela pri vsakodnevnih in nedeljskih svetih mašah.

Martinovo najpomembnejše delo je vsakdanja molitev rožnega venca. Ob dnevih češčenja pred Najsvetejšim ministrira in pomaga duhovniku. Zelo lepo ravna s kadilnico in zna pripraviti žareče oglje za dišeče kadilo. Prav tako ima kadilnico ob vseh večjih praznikih in ko se v cerkvi kadi pri različnih obredih.

Martin pomaga mlajšim in novim ministrantom. Nekateri stopajo pred oltar prvič in njim še posebno nameni veliko pozornost, da se čim lažje naučijo potrebnih ministrantskih opravil. Kadar ministrira mašniku sam, je odgovoren za pripravo darov, vodi cerkveno ljudsko petje (če ni organista), bere prošnje, pobira darove v puščico, itd. Je izredni delivec obhajil. Dekret (potrdilo) mu je izdal gospod nadškof.

Martin je v župnijski cerkvi Sv. Mihaela v Grosupljem tudi mežnar (cerkovnik) in ključar. Pri svojih opravilih je skrben in Bogu hvaležen, ker mu gospod župnik zaupa različna dela in naloge.

Martin je zelo dober molivec sv. rožnega venca, zelo veren, kar se

kaže tudi v njegovem odnosu do drugih, bližnjih in predvsem do vseh, ki so pomoči potrebni.
Njegov oče je organist Marko Gašperšič, njegova mama cerkvena pevka Sonja Gašperšič, ki pravi, da vse, posebno Martina, jemlje za dragoceni Božji dar, pri čemer sama nima zaslug, vsaj takih ne, ki štejejo. Prav ponižno in brez domišljavosti doda, da jo Martin vedno znova s čim preseneti, Bog mu je v naročje podelil veliko dobrega, tako da se tudi od njega lahko še vedno česa nauči.
Mama Sonja in mož (organist) Marko pred sveto mašo skupaj molita rožni venec, med sveto mašo pa skupaj pojeta. Vsa družina je enega duha in enega srca za Boga in zaradi Boga za vse ljudi. Vsem družinam, ki so obdarjene z otrokom s posebnimi potrebami so resnično zgled svetosti in prizadevanja za tiho, skrito in ponižno služenje Bogu.

Mojca Kastelic in Martin Gašperšič

V župniji Radlje je praznoval srebrni jubilej 25 let mašništva

p. JOŽE POLJANŠEK

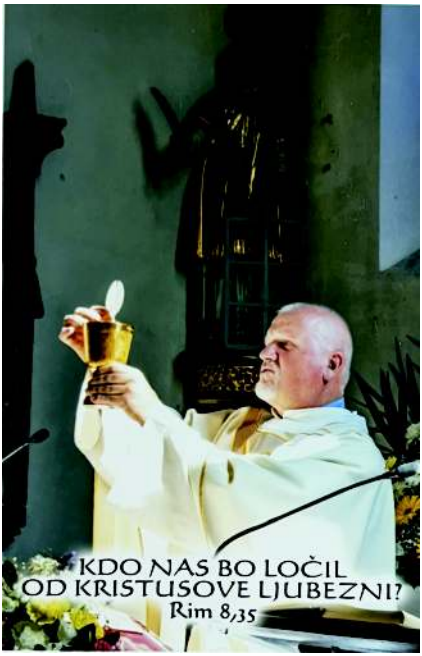

Naš duhovni vodja Vil Radlje p. Jože Poljanšek je predan Kristusovi ljubezni, ki nima mej in se daruje vsem enako. Vedno se veselimo srečanja z njim, ki je za nas prijatelje in za lučke pravi blagoslov. Zelo smo mu hvaležni, da si vzame čas in se druži z nami.
Naj ga spremljajo božji blagoslov, sv. nadangel Mihael in božja Mati Marija še mnogo let.

Čestitke za srebrni jubilej mašništva in hvala, p. Jože, za vaše odprto srce za nas in lučke.

Vsi prijatelji in lučke iz skupine Radlje ob Dravi

Sporočam vam žalostno novico.

V naši skupini Nova Cerkev je ugasnila še ena naša lučka.
Od našega Tončija smo se poslovili v četrtek, 15.9.2022, na pokopališču v Podkraju pri Velenju.
Neizmerno bomo pogrešali njegovo nalezljivo dobro voljo, smeh...
Prosimo za molitve za njegovo družino.

Katarina Kotnik

DRAGI TJAŠI V SPOMIN!

Pred mnogimi leti si postala članica Črnovrške skupine Vera in luč. Skupaj s starši si se redno udeleževala srečanj. Bila si tiha in mirna, a čutilo se je, da rada živiš, da se med nami dobro počutiš.

Toda bolezen tudi tebi ni prizanesla, ampak ti je počasi jemala moči. Zadnji dve leti pa smo se tudi kot skupina manj srečevali zaradi epidemije. Novica o tvojem slovesu od zemeljskega življenja nas je prizadela.
Draga Tjaša, hvaležni smo Bogu za tvoje življenje in da si bila del nas. Hvaležni smo mu tudi za tvoje starše in sorodnike, ki so te spremljali in ti pomagali na tvoji življenjski poti, in za vse, kar smo skupaj doživeli. Spočij se in užij popolno srečo v Očetovem naročju!

Lučkarji iz Črnega Vrha

VERA IN LUČ ter agencija Aritours
vas vabita na romanje v LURD ob 40 letnici Vil v Sloveniji

2. do 5. maj 2023
Duhovno vodstvo: brat Jurij Štravs

1. dan: torek, 2. maj
Maribor – Benetke – Toulouse – Lurd
Odhod avtobusa v jutranjih urah iz dogovorjenih krajev. Maša na poti do letališca v Benetkah, od koder poletimo v Toulouse. Po pristanku vožnja z avtobusom v Lurd, kamor prispemo v poznih vecernih urah. Vecerja in nocitev v hotelu.

2. dan: sreda, 3. maj - Lurd
Po zajtrku se udeležimo "maše narodov" v velicastni Pijevi podzemni baziliki, ki sprejme kar petindvajset tisoc vernikov. Nato obišcemo Marijina svetišca, lurško votlino ter trg Esplanade z Marijinim kipom. Po kosilu se udeležimo popoldanske procesije romarjev bolnikov in invalidov. Prosto do vecerje. Zvecer se pridružimo množici romarjev iz celega sveta, ki vsak vecer v procesiji z luckami prepeva na trgu Esplanade v cast lurški Materi Božji. Nocitev.

3. dan: cetrtek, 4. maj - Lurd
Po zajtrku in maši obišcemo Bernardkino rojstno hišo in nekdanjo mestno jeco "cachot", v kateri je prebivala družina Soubirous potem, ko je njihov mlin propadel in so ostali brez domovanja. Po kosilu se povzpnemo na gric nad mestom in opravimo pobožnost križevega pota. Popoldne prosto za nakup spominkov, osebne pobožnosti ali kopanje v lurški vodi. Vecerja in nocitev.

4. dan: petek, 5. maj - Lurd – Toulouse – Benetke – Maribor
Zajtrk. Po zakljucni romarski maši slovo od Lurda in vožnja do letališca v Toulousu, od koder poletimo v Benetke. Sledi vožnja z avtobusom v kraje odhoda, kamor prispemo v poznih nocnih urah.

CENA:
749 Ä (45 oseb), 779 Ä (40 oseb), 819 Ä (35 oseb), 879 Ä (30 oseb)
sklic: 23
Cena je izračunana septembra 2022.

V ceno je vključeno: letalski prevoz v ekonomskem razredu z vključeno prtljago, letališke in varnostne pristojbine, avtobusni prevoz iz krajev odhoda do letališča in nazaj, avtobusni prevoz v Franciji od letališča do Lurda in nazaj, cestnine in parkirnine, 2 polna penziona in 1 polpenzion v Lurdu v hotelu 3*/4* v bližini lurške votline (dvoposteljne sobe, TWC), prispevek za romarje v Lurdu, duhovno in strokovno vodstvo, organizacija in izvedba romanja, nezgodno zavarovanje in DDV.
Možna doplačila: enoposteljna soba 90 Ä.
Odstopnina: 5,5% zneska aranžmaja (v primeru dokumentirane višje sile).
Način plačila: 200 Ä ob prijavi, možnost odplačevanja na obroke brez obresti.
Splošni pogoji so sestavni del programa in so objavljeni na spletni strani www.aritours.si.

Prijave: Danica Knuplež tel. 031 723 475 ali danica.knuplez@gmail.com
Ob prijavi pripišite osebne podatke, tel. štev. in način plačila (obročno ali v enem znesku).

Dovoljujemo si možnost manjših sprememb programa, vendar ne v škodo njegove vsebine. Pridržujemo si pravico do zvišanja cene, če pride do spremembe v cenah prevozov ali hotelsko gostinskih storitev ali romanje odpovedati v primeru višje sile ali premajhnega števila prijavljenih.

Aritours že 30 let z vami in za vas!

NAČRTI ZA PRAZNIČNO LETO 2023

so v polnem teku.
Tako vam pošiljava prva dva pomembna datuma, za duhovne vaje Vil in formacijo 2023.

1. Duhovne vaje Vil 2023 bodo od 20.-22. 1. 2023, v Domu duhovnosti Kančevci. Vodila jih bosta br. Jurij Štravs in Maruša Horvat. Podrobnejše informacije seveda še prejmete od Maruše.

2. Formacija Vil 2023 bo potekala od 29. 9.-1. 10. 2023, v samostanu Stična. Formacija bo volilna, saj bomo na njej volili 4 člane provincialnega sveta:

- vice-provincialnega koordinatorja za dolenjsko regijo (sedaj Kaja Šoštarič),
- vice-provincialnega koordinatorja za južno-primorsko regijo (sedaj Petra Nabergoj),
- vice-provincialnega koordinatorja za zahodno-štajersko regijo (sedaj Kristina Kovač).
- provincialnega koordinatorja slovenske Vere in luči (sedaj Kristina in Damijan Mlinarič).

Prosimo skupine, da v tem lučkarskem letu na vsakem srečanju molijo za pomoč in delovanje Sv. Duha, da bi nagovoril kandidate in bodo volitve uspešne.

Provincialna koordinatorja
Kristina in Damijan Mlinarič

Narisala Metka Prohart, Radeljska skupina

Lučka - glasilo gibanja Vera in luč
Izhaja štiri krat letno
Spletna stran: www.rkc.si/verainluc
Odgovorna: koordinatorja province Kristina in Damijan Mlinarič
e-pošta: kristina.mlinaric4@gmail.com

Ureja in oblikuje Danica Knuplež, Malečnik 231, 2229 Malečnik
e-pošta: danica.knuplez@gmail.com
tel. 031 723 475
Tiska Tiskarna Črnčec, Pirnatova 20, Maribor

Prispevke za glasilo nakažite na račun
Društvo Vera in luč, Poljanska 5, Ljubljana
SI56-0201-0025-9607-080 (odprt pri NLB Ljubljana)

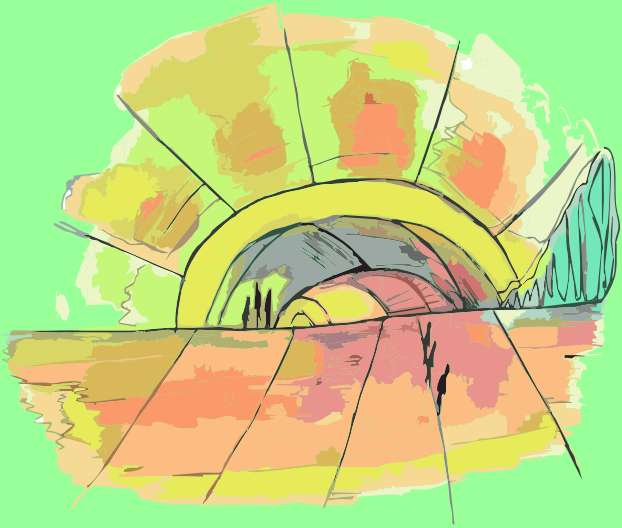

POJDITE PO VSEM SVETU